

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120203770
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120203770.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Evy Dzurikovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej K. S., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, XXX XX D. C., o zaplatenie istiny vo výške 259,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7Csp/37/2020-144 zo 6. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd,“ alebo „súd prvej inštancie,“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 06. 12. 2021 (v poradí druhým rozsudkom) uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške á 259,20 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 259,20 Eur od 29. 06. 2012, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica (ako súdu upomínaciemu), domáhal od žalovanej úhrady sumy 259,20 Eur s príslušenstvom z titulu, že na základe zmluvy o uverejnení inzercie uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou SUPREMUS, s.r.o., zo dňa 22. 05. 2012, právny predchodca žalobcu uverejnil inzerciu propagujúcu spoločnosť SUPREMUS, s.r.o.. Spoločnosť SUPREMUS, s.r.o. sa zaviazala za poskytnuté služby uhradiť v prospech právneho predchodcu žalobcu dohodnutú odmenu. Právny predchodca žalobcu faktúrou číslo XX. so splatnosťou ku dňu 28. 06. 2012 vyfakturoval spoločnosti SUPREMUS, s.r.o. sumu 259,20 Eur pozostávajúcu z odplaty za poskytnutú službu a z dane z pridanej hodnoty. Napriek splatnosti fakturovanej sumy k plneniu záväzku zo strany spoločnosti SUPREMUS, s.r.o. nedošlo. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že po prechode práv a povinností vyplývajúcich z pôvodného dvojstranného právneho záväzku z právneho predchodcu na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, došlo medzi žalobcom a žalovanou ako fyzickou osobou k uzatvoreniu Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 06. 02. 2016, na základe ktorej žalovaná pristúpila k záväzku, ktorý vznikol na základe zmluvy o uverejnení inzercie a zároveň uznala záväzok, čo do právneho dôvodu aj čo do výšky.

Žalovaná podala proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20Up/16/2020 - 31 zo dňa 02. 04. 2020 odpor, v ktorom namietla nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovanej z dôvodu, že zmluva o inzercii bola uzatvorená medzi dvoma právnickými osobami, avšak žalobca sa plnenia domáhal od fyzickej osoby, pričom spochybnila autentickosť podpisu žalovanej ako fyzickej osoby na dohode o pristúpení k záväzku, resp. o uznaní záväzku a zároveň vzniesla námietku premlčania.

Súd prvej inštancie mal preukázať na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Mediatel, spol. s r.o., so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 35 859 415 (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) a žalobcom zo dňa 22. 05. 2015. Zmluva o uverejnení inzercie (zmluva na základe, ktorej žalobca uplatnil finančné plnenie) bola pôvodne uzatvorená medzi podnikateľmi, a teda sa jedná o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, resp. sa jedná o relatívny obchodný záväzkovo-právny vzťah v zmysle ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka, preto podľa názoru súdu prvej inštancie na posúdenie uplatneného nároku je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o uverejnení inzercie (ďalej aj „ObZ“), § 531 ods.4, § 533 OZ.

Súd prvej inštancie mal preukázať, že po uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo medzi žalobcom a žalovanou ako fyzickou osobou k uzatvoreniu dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach dňa 06. 02. 2016, pričom žalobca na základe dvojstranného právneho úkonu vystupoval v pozícii veriteľa a žalovaná v pozícii dlžníčky s tým, že žalovaná pristúpila k záväzku ako fyzická osoba, ktorý vznikol na základe zmluvy o uverejnení inzercie a uznala tento záväzok, čo do právneho dôvodu a čo do výšky, t.j. istiny vo výške 259,20 Eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 259,20 Eur od 28. 06. 2012 až do úhrady dlžnej istiny.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že v prípade uzatvorenia dohody o pristúpení k záväzku v zmysle ustanovenia § 533 OZ ide o záväzok, ktorý má charakter solidárneho záväzku, čo znamená, že veriteľ sa môže domáhať plnenia nielen voči pôvodnému dlžníkovi, ale aj voči tretej osobe, ktorá sa zaviazala, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok. Veriteľ je teda oprávnený požadovať plnenie na ktoromkoľvek z dlžníkov alebo na oboch zároveň.

Súd prvej inštancie považoval námietku žalovanej ohľadne nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej za účelovú, pretože pasívna legitímácia žalovanej ako fyzickej osoby vyplýva z dohody o pristúpení záväzku, resp. z dohody o uznaní záväzku.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol: „Žalovaná v odpore namietla ďalej nedostatok pasívnej legitímácie na strane označenej žalovanej ako fyzickej osoby, ktorú verbálne odôvodnila skutočnosťou, že spochybňuje autentickosť podpisu žalovanej ako fyzickej osoby na samotnej dohode zo dňa 6.2.2016, v odpore ďalej konštatovala, že pripúšťa, že „akýsi“ doklad podpísala, ale len z dôvodu účasti pracovníka žalobcu u nej. I takúto obranu žalovanej súd vyhodnotil ako účelovú. V tomto smere súd konštatuje, že z obsahu prostriedkov procesného útoku a to samotnej dohody o pristúpení k záväzku a uznaní záväzku vyplýva okolnosť, že tento dvojstranný právny úkon po obsahovej stránke naplnil všetky zákonom stanovené náležitosti, je spísaný čitateľným písmom, už zo samotného záhlavia tohto dokumentu vyplýva jednoznačne okolnosť, čo je jeho obsahom. Parafa na dohode o pristúpení záväzku je pri porovnaní zo strany súdu zhodná s parafou samotnej žalovanej na doručenkách. Podľa názoru súdu je teda vylúčená okolnosť, že by pri podpise takéhoto dokumentu došlo zo strany žalovanej k omylu, tak ako to tvrdí vo svojom odpore. Navyiac samotná žalovaná vo svojom odpore nespochybnila a nenamietla, že podpis na tomto doklade nie je jej autentický, len tento spochybnila s odkazom, že nevedela čo podpisuje, resp. sa mylne domnievala, že podpisuje účasť pracovníka žalobcu. V tomto smere súd konštatuje, že nemôže byť na ujmu samotného žalobcu nedostatočné oboznámenie sa žalovanou s obsahom právneho úkonu, ktorý podpisuje.

Súd v ďalšom konštatuje, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. V tomto smere však nepostačuje samotné tvrdenie žalovanej nakoľko dôkazné bremeno zaťažuje žalovanú i v smere produkovania dôkazných prostriedkov, ktoré by potvrdzovali jej verbálne tvrdenie. Čo sa týka spochybnenia podpisu žalovanej na dohode o pristúpení k záväzku, toto tvrdenie počas dlhotrvajúceho sporu zostalo len vo verbálnej rovine, v ďalšom ničím nepodložené. Žalovaná navyiac vo verbálnej rovine nepoprela, že by podpis na dohode o pristúpení k záväzku bol jej autentický, len tento spochybnila v súvislosti so skutočnosťou, že podľa jej názoru podpisovala len účasť pracovníka žalobcu pri osobnom stretnutí.

Z takto zisteného skutkového stavu mal súd nesporne preukázať i pasívnu legitímáciu na strane žalovanej.“

Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaná proti uplatnenému nároku vznesla námietku premlčania, ktorú bližšie nešpecifikovala.

Súd prvej inštancie po citácii ustanovení § 323 ods. 1, § 387 ods. 1, 2, § 392 ods. 1, § 400, § 407 ObZ konštatoval, že k platnému pristúpeniu k záväzku a zároveň k platnému uznaniu záväzku zo strany žalovanej ako fyzickej osoby došlo na základe dohody o uznaní záväzku uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 06. 02. „2014“ (správne má byť 2016 - poznámka odvolacieho súdu). Od tejto doby teda začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba. Žalobca uplatnil nárok na plnenie podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30. 12. 2019, preto k uplatneniu nároku došlo včas a v tomto smere námietku premlčania vznesenú žalovanou súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelovú.

Čo sa týka výšky uplatneného nároku pozostávajúceho zo samotnej dojednanej odplaty za poskytnutie inzercie, resp. platby DPH a úročenia dojednaného v zmluve, v tomto smere podľa názoru súdu prvej inštancie neboli sporné otázky medzi stranami.

Súd prvej inštancie pri uplatnení nákladov na uplatnenie pohľadávky vychádzal z ustanovenia § 121 ods. 3 OZ v nadväznosti na Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z. platné a účinné v čase vzniku.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaná podala včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd žalobu zamietol, resp. aby vec vrátil „na došetrenie.“

Uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol bez jej prítomnosti. Bolo jej doručené predvolanie na pojednávanie na deň 06. 12. 2021, na ktoré sa nemohla dostaviť, pretože bola práceneschopná. Telefonicky sa chcela ospravedlniť, avšak nikto nedvíhal telefón. Zaslala aj potvrdenie o práceneschopnosti. Podotkla, že keď ochorel sudca, pojednávanie sa odročilo, ale keď ona ochorela, rozhodol súd prvej inštancie bez jej prítomnosti.

Poukázala na to, že spor mal byť vedený proti SUPREMUS, s.r.o. a nie proti nej. Ona objednávku neuskutočnila a všetko riadne zrušila. Nemohla sa k celej veci vyjadriť, keďže súd prvej inštancie rozhodol bez jej prítomnosti.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa jeho názoru žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti

napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovanej v odvolaní.

8. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalovanej odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred prvoinštančným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

9. Odvolací súd konštatuje, že prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem spravodlivý proces bližšie nešpecifikuje, pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak strana mohla pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy musí o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Porušenie práva na spravodlivý proces nezakladá samo tvrdenie strany o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26. 03. 2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14. 11. 2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26. 02. 2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07. 03. 2013).

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba

rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie predvolal strany na termín pojednávania nariadeného na deň 06. 12. 2021 o 9.00 hod. riadne a včas, keď právnemu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie na termín pojednávania doručené dňa 08. 11. 2021 a žalovanej dňa 23. 11. 2021 (č.l. 135 spisu).

14. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 06. 12. 2021 rozhodol vo veci samej bez prítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a bez prítomnosti žalovanej.

15. Žalovaná až po pojednávaní dňa 06. 12. 2021 písomným podaním označeným ako: „Ospravedlnenie sa z neprítomnosti,“ bez datovania, odovzdaným orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť, a to dňa 10. 12. 2021, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 13. 12. 2021, ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej neschopnosti, požiadala o odročenie pojednávania a v prílohe predložila „Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti XXX-XXX“ vystavené dňa 26. 11. 2021 K.. D. C., praktickým lekárom pre dospelých (č.l. 152-153 spisu).

16. Podľa ustanovenia § 183 ods. 1, 2, 3, 4 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že v prípade pojednávania bez prítomnosti strany, a to za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k porušeniu práva strany na spravodlivý proces a zároveň nie je porušená ani zásada kontradiktórnosti sporového konania, pretože ustanovenie § 183 CSP umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti strán. Aj v prípade, ak strana požiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, ale súd jej oznámi, že ňou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, strana je povinná sa na pojednávanie dostaviť.

18. V posudzovanej veci žalovaná súdu prvej inštancie doručila ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní až po pojednávaní konanom dňa 06. 12. 2021, hoci jej predvolanie na termín pojednávania bolo doručené dňa 23. 11. 2021. Zároveň z Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného dňa 26. 11. 2021 K.. D. C., praktickým lekárom pre dospelých vyplýva, že žalovaná už dňa 26. 11. 2021 vedela o tom, že je dočasne práceneschopná, avšak súdu prvej inštancie bezodkladne neoznámila dôvod, pre ktorý sa eventuálne nemohla dostaviť na súdne pojednávanie a zároveň nenavrholo odročenie pojednávania.

19. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vec na pojednávaní prejednal a vo veci samej rozhodol, neodňal tým žalovanej možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sama zbavila tým, že sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola na pojednávanie včas predvolaná (viac ako 5 dní pred termínom pojednávania) podľa ustanovenia § 178 ods. 2 CSP, pričom pred pojednávaním konanom dňa 06. 12. 2021 nepožiadala o odročenie pojednávania, preto žalovaná si sama zmarila možnosť zrealizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia (napr. navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a k tvrdeniam protistrany).

20. Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vec prejednal v neprítomnosti žalovanej, pretože boli naplnené všetky zákonné podmienky aj pre vyhlásenie meritórneho rozhodnutia, rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania, a teda súd prvej inštancie svojím postupom neznemožnil realizáciu procesných práv žalovanej, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva.

21. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že nie je pasívne vecne legitimovaná, pretože pasívne legitimovaným má byť právnická osoba - SUPREMUS, s.r.o., so sídlom Mierová 10, 969 01 Banská Štiavnica (ďalej aj „dlužník“), odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) uvádza, že žalovaná na základe Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3723745 zo dňa 06. 02. 2016 v zmysle ustanovenia § 533 OZ pristúpila k záväzku dlžníka - SUPREMUS, s.r.o., so sídlom Mierová 10, 969 01 Banská Štiavnica, IČO: 36 056 235 (ďalej aj „dlužník“), ktorý vznikol na základe Zmluvy o uverejnení inzercie zo dňa 22. 05. 2012 uzavretej s veriteľom - právnym predchodcom žalobcu (MEDIATEL, spol. s. r.o., so sídlom Prešovská 38/B, Bratislava, IČO: 35 859 415), a to s odkazom na faktúru č. XX. splatnú dňa 28. 06. 2012 a zároveň uznala záväzok vo výške 259,20 Eur s príslušenstvom.

22. Odvolací súd konštatuje, že pri pristúpení k záväzku v zmysle ustanovenia § 533 OZ pristupuje k pôvodnému dlžníkovi nový dlžník, ktorý sa stáva dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi (kumulatívna intercesia). Ku kumulatívnej intercesii môže dôjsť na základe dohody uzavretej medzi veriteľom a ďalšou osobou (ďalším novým dlžníkom) bez účasti pôvodného dlžníka. Táto dohoda musí mať písomnú formu (§ 533 OZ) a má za následok len kumulatívne prevzatie dlhu, t.j. nový dlžník sa stáva zaviazaným len popri pôvodnom dlžníkovi a nie namiesto neho. Zákon totiž nedovoľuje, aby dlžník bol pozbavený dlhu bez svojho súhlasu, nakoľko môže mať dôležitý záujem, aby sám plnil.

23. V prípade, ak k pristúpeniu k záväzku došlo bez účasti pôvodného dlžníka, má veriteľ právo požadovať plnenie tak od pôvodného dlžníka, ako aj od nového dlžníka, a teda sa v plnom rozsahu uplatní režim pasívnej solidarity v zmysle ustanovenia § 511 OZ. Obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne (solidárne) na splnenie peňažného záväzku. Pre nového dlžníka nejde o cudzí dlh (ako napr. pri ručení), ale o jeho vlastný dlh, pričom jeho povinnosť splniť záväzok je rovnako ako u pôvodného dlžníka primárna.

24. Keďže pristúpením k záväzku dlžníka v zmysle ustanovenia § 533 OZ sa žalovaná písomnou dohodou s veriteľom (žalobcom) zaviazala, že mu za dlžníka zaplatí peňažný dlh, stala sa jeho dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi, preto obaja dlžníci sú voči žalobcovi zaviazaní solidárne, a tak žalobca (veriteľ) môže požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich s tým, že ak záväzok splní jeden z nich, zanikne záväzok aj toho druhého dlžníka.

25. Vzhľadom na to, že dlžník ani žalovaná nespĺnili záväzok voči žalobcovi, žalobca bol oprávnený požadovať zaplatenie sumy 259,20 Eur s príslušenstvom od ktoréhokoľvek z dlžníkov, t.j. aj samostatne od žalovanej, preto žalovaná je v spore pasívne vecne legitimovaná.

26. Nakoľko žalovaná v odvolaní neuviedla žiadny konkrétny relevantný právny dôvod a ani žiadny konkrétny relevantný skutkový dôvod spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

27. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.